

Wilbert Huls
24 februari 2006

Intro

De Swift is altijd een van de belangrijkste modellen van Suzuki geweest. In de hoogtijdagen (begin jaren 90) reden er per jaar zo'n 8, 9000 de showroom uit. De jaren erna nam dit langzamerhand af en in 2002 werd de stekker uit het vorige model getrokken. Twee jaar lang bleef het stil, maar in 2005 was het dan eindelijk zo ver: de nieuwe Swift was klaar voor de verkoop. En dat Suzuki even de tijd heeft genomen om een nieuwe Swift op de markt te brengen blijkt wel uit het compleet vernieuwde model. Het lijkt vanuit geen enkel gezichtspunt nog op de vorige. En het is een verkooptoppertje, want alleen al in januari van dit jaar werden er al 988 op kenteken gezet. Vanwaar deze populariteit?

Het exterieur

Aan de buitenkant trekken veel mensen de link naar de MINI en er zijn inderdaad wel trekjes te vinden die iets MINI-achtigs over zich hebben. Met name de donkere A-stijl en de lijnen van de ramen zijn erg MINI, maar ook de kunststof spatbordverbreeders zijn een overeenkomst met de MINI.

Deze verbreeders zitten niet standaard op de Swift, maar zijn onderdeel van het GT+ pakket. Het GT+ pakket geeft de Swift naast het guitige nog een stukje extra sportiviteit mee met 16" velgen met bredere banden, achterklepspoiler, de genoemde verbreeders, skirts en zwarte kunststof delen voor voor- en achterbumper en spiegelkappen. De prijs van dit hele pakket is inclusief montage maar liefst €2000,-, maar de Swift wordt er wel heel erg aantrekkelijk door.

Voor de rest is de Swift van zichzelf al een heel stoer karretje. Onder de ramen loopt het koetswerk wat breder uit en in combinatie met de leuk gevormde lampen die zich op de hoekpunten van de auto bevinden, krijgt het zo een heel stoer uiterlijk. De Swift geeft al aan dat formaat niet de bepalende factor hoeft te zijn in een al dan niet stoer voorkomen.

Het interieur

Het dashboard komt netjes en degelijk over en is erg goed afgewerkt. Geen rare naden of losse kunststof delen, het zit gewoon goed in elkaar. Het is niet heel vernieuwend allemaal qua vormgeving, maar alles zit gewoon op de plek waar de gemiddelde gebruiker het zal verwachten. Achter het stuur bevindt zich de wit omrande

snelheidsmeter, geflankeerd door de toerenteller links en de benzine- / motortemperatuurmeter rechts.

Midden op het dashboard is de radio/cd speler de grootste blikvanger. Hij is netjes geïntegreerd in de vorm van het totale dashboard. Persoonlijk vind ik het wat minder dat de ontwerpers hebben gekozen voor glimmende knopjes, want ik denk dat een matte kleur minder kitscherig had aangedaan. Verder komt dat glimmende alleen terug rond de grotere knoppen van de handbediende airco.

Boven de radio vinden we rechthoekige ventilatieroosters, waar uiterst links en rechts de bekende ronde ventilatieroosters te vinden zijn. Ik hoop voor de bedenker van deze ronde roosters dat deze daar patent op heeft aangevraagd, want dan zal het hem financieel voor de wind gaan, gezien het aantal auto's dat tegenwoordig deze ronde roosters in het dashboard verwerkt heeft.

De stoelen houden het midden tussen een comfortabele en sportieve zit. Ze zijn niet hard, maar zeker niet zacht en met de lichte verdikkingen langs de zijkant krijgen ze toch net iets meer van het sportieve mee. Als ik achterin wil kijken, blijkt dat ik de deur eerst niet open kan krijgen. Het duurt eventjes, maar dan bedenk ik me dat hier wel eens hetzelfde systeem gebruikt kan worden als bij sommige Opels, waar bij 1 klik op de sleutel de bestuurdersdeur opengaat en bij een 2e klik pas alle andere deuren. Het blijkt inderdaad zo te zijn. Ik vind dit zelf maar een raar systeem. Het zal wel wennen als het je eigen auto is, maar wat de gedachte erachter is, snap ik niet goed. Maar goed, achterin is de bank minder voorgevormd dan de stoelen. De ruimte houdt achterin niet echt over. Met name lange personen zullen voorin een stuk beter af zijn, want zowel hoofd als knieën zitten beide aan hun grens met mijn 1m85. Ook de 213 liter grote kofferbak is niet al te ruim bemeten, gelukkig kan de bank plat voor het geval je eens iets meer te verstouwen hebt.

Het rijden

De Swift die wij reden was uitgerust met de 1.5 liter motor die maximaal 102 pk levert en dat moet toch voldoende zijn voor een auto die nog geen 1000 kg weegt. Wanneer we wegrijden, merken we ook dat de Swift wel weg wil. In combinatie met de soepel schakelende bak kom je zo aardig snel vanuit stilstand in de stroom van het verkeer mee. Uit de fabrieksopgave blijkt ook dat deze Swift in 10 seconden rond op de 100 km/h moet zitten, maar toch is het snelheidsgevoel niet zo groot als de cijfertjes aangeven. Wellicht komt dat door de naar mijn smaak iets te comfortabele afstelling. Wanneer je al op snelheid bent, wil de Swift ook aardig goed versnellen, wat een veilige inhaalactie mogelijk maakt.

Het sportieve uiterlijk doet ook een sportief weggedrag vermoeden. Dat is dan ook ten

Suzuki Swift 1.5 GLS GT+

dele wel zo als we bijvoorbeeld naar de acceleratie kijken, maar de Swift mist toch net dat laatste stukje om écht sportief te rijden. Als bijvoorbeeld de afstelling net wat harder zou zijn en het bochtenwerk net wat scherper, dan zou het allemaal perfect zijn. Overigens wil dit niet zeggen dat het er slecht mee gesteld is, want de Swift redt zich prima op een bochtige dijkje met op- en afritjes, maar hier is het nu juist dat laatste stukje scherpte dat mist om een echte sportieveling te zijn.

Ook de rijgeluiden zijn afgestemd op comfort, want de Swift is opvallend stil, zelfs bij hogere snelheden.

Slot

Waarom de Swift zo succesvol is, is haast in één oogopslag te zien. Het uiterlijk zal ook

datgene zijn waar velen direct al voor vallen. Koppel daaraan een goede motor met dito rijgedrag en je kunt je voorstellen dat mensen deze auto bestellen.

Op dit moment is deze 1.5 de sterkst mogelijke motor voor de Swift, maar gelukkig voor diegenen die toch nog dat extraatje sportiviteit willen hebben waar het deze Swift net aan ontbrak, komt er binnenkort nog een heuse gti-variant op de markt. En met dat gegeven in het achterhoofd is dit een lekker autootje te noemen die wel sportief is, maar geen racer. Hij biedt comfort, zowel in het interieur met de wat zachtere stoelen, als in het rijgedrag met een niet al te harde afstelling.

Voor de echte sportieveling is mijn advies: wacht nog even op de gti. Voor alle anderen is deze Swift een goede keus met een stoer uiterlijk, een net interieur en een rijgedrag dat het midden houdt tussen sportief en comfortabel. En als je er dan toch nog wat sportiever wilt uitzien, dan neem je het GT+ pakket er gewoon bij.

Plus

- + Degelijke afwerking
- + Stoer uiterlijk
- + Goede acceleratie

Min

- Kitscherige radioknopjes
- Dubbelklik sleutel
- Ruimte achterin